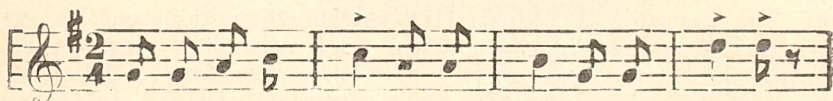

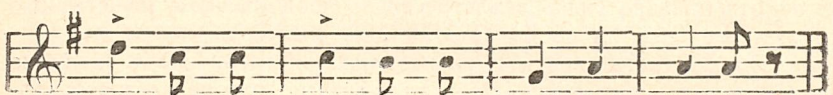
ринената печка, когато бати съ чудния си разказъ подготвяше душитѣ ни за празника, а баба плачеше отъ умиление, и въ църква, на самия празникъ, когато се четѣше „Днесъ Христосъ“. И сега, всѣка година на Рождество Христово, неволно се пренасямъ въ милото си детинство и съ сжитѣ възвишени чувства и настроения — както тогава, когато стариятъ дѣдо попъ Иванъ бѣше разлюлѣялъ полиелеитѣ — съ сжщата детска пламенна вѣра и умиление стоя на богослужението въ църква тоя день.

П.

Коледна народна пѣсень.

Чу-ли сме те, Дай-не ле, и ний раз - бра - ли,

Дай - не - ле, Дан - ке - ле, Ко - ла - де - ле.

- Чули сме те, Дайнеле, и ний разбрали,
 Дайнеле, Данкеле, коладеле,¹⁾
 Че си имашъ, Дайнеле, едного сина,
 Едного синъ, Дайнеле, златокосенъ.
 Давашъ ли го, Дайнеле, царъ да ни стане,
 Царъ да стане, Дайнеле, тронъ да ни държи?
 — Имамъ си го, имамъ, пакъ не ви го давамъ,
 Много е слабъ още, слабъ и некадъренъ,
 Царъ той да ви стане, тронъ да ви държи.

¹⁾ Повтаря се следъ всѣки стихъ,

